

Міністерство охорони здоров'я України

**Національна медична академія
післядипломної освіти імені П. Л. Шупика**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вчена рада НМАПО імені П. Л. Шупика

Протокол від 13.11.2019 р. № 10 зі

змiнами від 9.09.2020, введеними в дію

наказом НМАПО від 15.09.2020- №3412

Голова вченої ради

Ю. В. Вороненко

Система менеджменту якості освіти

**РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни**

**«Соціальна та гуманітарна політика
держави»**

Галузь знань: 28 «Публічне управління та адміністрування»

Спеціальність: 281 «Публічне управління та адміністрування»

Освітньо-професійна програма: «Публічне управління та адміністрування»

Курс – I

Семестр – 2,3

Лекції – 8

Залік – 3 семестр

Семінари,

Практичні заняття – 8

Самостійна робота – 74

Усього (годин/кредитів ECTS) – 90/3

Індивідуальне завдання (1) – 2,3 семестр

Робочу програму навчальної дисципліни «Соціальна та гуманітарна політика держави» розроблено на основі освітньої програми та робочого навчального плану підготовки фахівців освітнього ступеня «Магістр» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» освітньо-професійною програмою «Публічне управління та адміністрування», та відповідних нормативних документів.

Робочу програму розробили науково-педагогічні працівники кафедри управління охороною здоров'я НМАПО імені П. Л. Шупика.

Робочу програму обговорено та схвалено на засіданні випускової кафедри

протокол № 11 від «31» серпня 2020 р.

Завідувач кафедри професор Михальчук В. М.

Робочу програму обговорено та схвалено на засіданні
Навчально-методичної комісії НМАПО імені П. Л. Шупика

протокол № 6 від 07 вересня 2020 р.

Голова навчально-методичної комісії
чл. кор. НАМН України професор

Вдовиченко Ю.П.

ЗМІСТ

Вступ.....	4
1. Пояснювальна записка.....	4
1.1. Заплановані результати	4
1.2. Програма навчальної дисципліни	6
2. Зміст навчальної дисципліни	7
2.1. Структура навчальної дисципліни	7
2.2. Лекційні заняття, їх тематика і обсяг	8
2.3. Практичні заняття, їх тематика і обсяг	9
2.4. Самостійна (індивідуальна) робота слухача, її зміст та обсяг	10
2.5. Індивідуальна залікова робота	10
2.6. Орієнтовні теми самостійної домашньої роботи	11
3. Навчально-методичні матеріали з дисципліни.....	12
3.1. Методи навчання.....	12
3.2. Тестові завдання до модульної контрольної роботи.....	12
3.3. Рекомендована література (базова і допоміжна).....	24
Інформаційні ресурси в інтернеті.....	25
4. Рейтингова система оцінювання набутих знань та вмінь	26

ВСТУП

Робоча програма навчальної дисципліни розроблена на основі Національної рамки кваліфікацій України, «Положення про організацію освітнього процесу в НМАПО імені П. Л. Шупика», уведеного в дію наказом № 3339 від 13 жовтня 2016 р., освітньо-професійної програми підготовки здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня підготовки за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» та інших відповідних нормативних документів.

1. Пояснювальна записка

1.1. Заплановані результати.

Місце: навчальна дисципліна є теоретичною основою сукупності знань та вмінь, що забезпечують базову підготовку фахівців з публічного управління та адміністрування і входить до циклу гуманітарної та соціально- економічної підготовки магістрів за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування».

Соціальна та гуманітарна політика сьогодні є невід’ємною складовою існування достатньо розвиненої держави і розглядається світовим співтовариством як критерій досягнення соціальної справедливості та злагоди, що обумовлює важливе значення вивчення дисципліни «Соціальна та гуманітарна політика».

Метою вивчення дисципліни «Соціальна та гуманітарна політика» є розкриття сутності управління соціальним та гуманітарним розвитком суспільства, особливості його здійснення в сучасних трансформаційних умовах; ознайомлення слухачів з основними напрямками управління соціальним та гуманітарним розвитком українського суспільства, здійснення соціальної та гуманітарної політики; розкриття сутності соціального захисту й безпеки людини і суспільства; аналіз та розкриття основних напрямів, реалізації соціальної політики в контексті соціального захисту; ознайомлення з нормативно-правовою складовою здійснення соціальної та гуманітарної політик.

Основними завданнями навчальної дисципліни «Соціальна та гуманітарна політика» є:

- набуття теоретичних знань з проблем державного управління соціальним і гуманітарним розвитком, розуміння сутності основних категорій і понять;
- розуміння сутності сучасних моделей соціального і гуманітарного розвитку, ідеологічних, правових та економічних засад управління соціальним і гуманітарним розвитком в країнах розвинутої демократії;
- набуття знань методики діагностики соціального і гуманітарного розвитку та розуміння їх значення для практики публічного управління;
- набуття навичок вільного користування первинними і додатковими джерелами інформації щодо аналізу та розробки державних програм у сфері соціальної і гуманітарної політики;

– навчання аналізувати і систематизувати власний практичний досвід публічного службовця і надавати рекомендації щодо удосконалення управління процесами соціального і гуманітарного розвитку, що відбуваються в суспільстві.

У процесі викладання навчальної дисципліни основна увага приділяється оволодінню слухачами професійними **компетентностями**:

– знати концептуальні засади державної політики в сфері соціального і гуманітарного розвитку, особливості сучасних типів соціальних держав та класифікації моделей соціальної політики;

– вміти використовувати міжнародні та національні соціальні стандарти та нормативи, сучасні методики діагностування і управління процесами соціального і гуманітарного розвитку;

– оцінювати загальні тенденції соціально-гуманітарної політики європейських країн та їх корисність для України;

– аналізувати основні проблеми соціального розвитку суспільства та особливості здійснення цих процесів в Україні;

– застосовувати методи соціального управління, принципи соціальної і гуманітарної політики до процесів соціального і гуманітарного розвитку українського суспільства;

– розробляти пропозиції до цільових перспективних програм та комплекси заходів, спрямованих на поглиблення соціально-економічних реформ;

– прогнозувати наслідки реалізації соціальних програм, застосовуючи результати соціального моніторингу, соціологічних досліджень, узагальнення показників соціального розвитку;

– демонструвати розуміння головних цілей соціального і гуманітарного розвитку суспільства та принципів формування управлінських рішень для їх досягнення;

– аналізувати і систематизувати набутий досвід з метою підготовки аналітичних довідок, звітів щодо стану соціального і гуманітарного розвитку території, регіону, міста, населеного пункту та їх презентації;

– прогнозувати можливі соціальні наслідки управлінських рішень в соціально-гуманітарній сфері;

– розробляти практичні рекомендації органам державного управління та місцевого самоврядування з проблем соціального і гуманітарного розвитку та їх презентації;

– впроваджувати в практику розроблені соціальні і гуманітарні проекти і програми.

Навчальна дисципліна «Соціальна та гуманітарна політика» базується на знанні таких дисциплін: «Публічне управління та адміністрування», «Кадрова політика і державна служба», «Загальна теорія держави та конституційні основи публічної влади».

1.2. Програма навчальної дисципліни.

Навчальний матеріал дисципліни структурований за модульним принципом і складається з 1 /одного/ навчального модуля та 3-х тем:

Тема 1. Соціальна політика як суспільний феномен та вид практичної діяльності. Людський розвиток як мета соціальної політики держави. Основні напрями здійснення соціальної політики.

Зміст теми: Мета, завдання, умови та принципи здійснення соціальної політики. Об'єкт і суб'єкт соціальної політики. Держава в системі суб'єктів соціальної політики. Соціальна держава – основа суспільства соціальної справедливості. Концепція людського розвитку. Людський капітал. Соціальний капітал. Міжнародні та соціальні стандарти людського розвитку. Діагностика людського розвитку. Класифікація моделей соціальної політики та її значення. Організаційно-правове забезпечення реалізації соціальної політики держави. Інструменти соціальної політики: їх характеристика і використання. Перелік основних соціальних прав і свобод людини в міжнародних нормативно-правових документах. Основні напрями, принципи і пріоритети здійснення соціальної політики в сучасних умовах.

Тема 2. Основні напрями і пріоритети здійснення соціальної політики в Україні. Сучасні підходи до соціальної політики в європейських країнах.

Зміст теми: Створення нормативно-правової бази соціальної політики. Проблеми в реалізації соціальної політики та шляхи їх вирішення. Соціальна політика, спрямована на створення умов для реалізації соціального потенціалу людини. Соціальна політика як чинник розвитку суспільних соціальних відносин. Соціальна політика спрямована на формування соціальної безпеки людини і суспільства. Вплив глобалізації на формування соціальної політики. Загальні тенденції розвитку соціальної політики європейських держав.

Тема 3. Зміст, принципи та основні напрями гуманітарної політики. Сучасний стан і тенденції розвитку гуманітарної сфери України. Роль та місце гуманітарної політики в державному управлінні.

Зміст теми: Визначення та зміст гуманітарної політики. Принципи гуманітарної політики. Гуманітарна сфера та її складові. Особливості розвитку гуманітарної сфери в Україні. Гуманітарна сфера та міжнародне право. Гуманітарна сфера як ресурс суспільного розвитку. Передумови і ресурси гуманітарного розвитку. Суспільна свідомість. Духовне виробництво. Духовна культура. Стратегічна мета розвитку гуманітарної сфери України. Позитивні і негативні тенденції розвитку гуманітарної сфери.

2. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

2.1. Структура навчальної дисципліни

№ за п.	Назва теми	Обсяг навчальних занять (год.)			
		Усього	Лекції	Практич. заняття	СРС
	2 семестр				
Модуль №1 «Соціальна та гуманітарна політики»					
1.1	Мета, завдання, умови та принципи здійснення соціальної політики. Об'єкт і суб'єкт соціальної політики. Держава в системі суб'єктів соціальної політики. Соціальна держава – основа суспільства соціальної справедливості. Концепція людського розвитку. Людський капітал. Соціальний капітал. Міжнародні та соціальні стандарти людського розвитку. Діагностика людського розвитку. Класифікація моделей соціальної політики та її значення. Організаційно-правове забезпечення реалізації соціальної політики держави. Інструменти соціальної політики: їх характеристика і використання. Перелік основних соціальних прав і свобод людини в міжнародних нормативно-правових документах. Основні напрями, принципи і пріоритети здійснення соціальної політики в сучасних умовах	26	2	1	23
1.2	Створення нормативно-правової бази соціальної політики. Проблеми в реалізації соціальної політики та шляхи їх вирішення. Соціальна політика, спрямована на створення умов для реалізації соціального потенціалу людини. Соціальна політика як чинник розвитку суспільних соціальних відносин. Соціальна політика спрямована на формування соціальної безпеки людини і суспільства. Вплив глобалізації на формування соціальної політики. Загальні тенденції розвитку соціальної політики європейських держав.	26	2	1	23
1.3	Визначення та зміст гуманітарної політики. Принципи гуманітарної політики. Гуманітарна сфера та її складові. Особливості розвитку гуманітарної сфери в Україні. Гуманітарна сфера та міжнародне право. Гуманітарна сфера як ресурс суспільного розвитку. Передумови і ресурси гуманітарного розвитку. Суспільна свідомість. Духовне виробництво. Духовна культура. Стратегічна мета розвитку гуманітарної сфери України. Позитивні і негативні тенденції розвитку гуманітарної сфери	26	2	1	23
1.8	Індивідуальна залікова робота	8	-	-	8
1.9	Модульна контрольна робота №1	4	-	1	3
Усього за модулем №1		90	6	4	80
Усього за навчальною дисципліною		90	6	4	80

2.2. Лекційні заняття, їх тематика і обсяг

№ за пор.	Назва теми	Обсяг навчальних занять (год)	
		Лекції	СРС
2 семестр			
Модуль №1 «Соціальна та гуманітарна політики»			
1.1	Мета, завдання, умови та принципи здійснення соціальної політики. Об'єкт і суб'єкт соціальної політики. Держава в системі суб'єктів соціальної політики. Соціальна держава – основа суспільства соціальної справедливості. Концепція людського розвитку. Людський капітал. Соціальний капітал. Міжнародні та соціальні стандарти людського розвитку. Діагностика людського розвитку. Класифікація моделей соціальної політики та її значення. Організаційно-правове забезпечення реалізації соціальної політики держави. Інструменти соціальної політики: їх характеристика і використання. Перелік основних соціальних прав і свобод людини в міжнародних нормативно-правових документах. Основні напрями, принципи і пріоритети здійснення соціальної політики в сучасних умовах	2	10
1.2	Створення нормативно-правової бази соціальної політики. Проблеми в реалізації соціальної політики та шляхи їх вирішення. Соціальна політика, спрямована на створення умов для реалізації соціального потенціалу людини. Соціальна політика як чинник розвитку суспільних соціальних відносин. Соціальна політика спрямована на формування соціальної безпеки людини і суспільства. Вплив глобалізації на формування соціальної політики. Загальні тенденції розвитку соціальної політики європейських держав.	2	10
1.3	Визначення та зміст гуманітарної політики. Принципи гуманітарної політики. Гуманітарна сфера та її складові. Особливості розвитку гуманітарної сфери в Україні. Гуманітарна сфера та міжнародне право. Гуманітарна сфера як ресурс суспільного розвитку. Передумови і ресурси гуманітарного розвитку. Суспільна свідомість. Духовне виробництво. Духовна культура. Стратегічна мета розвитку гуманітарної сфери України. Позитивні і негативні тенденції розвитку гуманітарної сфери	2	10
Усього за модулем №1		6	30
Усього за навчальною дисципліною		6	30

2.3. Практичні заняття, їх тематика і обсяг

№ за пор.	Назва теми	Обсяг навчальних занять (год)	
		Практич. заняття	СРС
2 семестр			
Модуль №1 «Соціальна та гуманітарна політики»			
1.1	Мета, завдання, умови та принципи здійснення соціальної політики. Об'єкт і суб'єкт соціальної політики. Держава в системі суб'єктів соціальної політики. Соціальна держава – основа суспільства соціальної справедливості. Концепція людського розвитку. Людський капітал. Соціальний капітал. Міжнародні та соціальні стандарти людського розвитку. Діагностика людського розвитку. Класифікація моделей соціальної політики та її значення. Організаційно-правове забезпечення реалізації соціальної політики держави. Інструменти соціальної політики: їх характеристика і використання. Перелік основних соціальних прав і свобод людини в міжнародних нормативно- правових документах. Основні напрями, принципи і пріоритети здійснення соціальної політики в сучасних умовах	1	13
1.2	Створення нормативно-правової бази соціальної політики. Проблеми в реалізації соціальної політики та шляхи їх вирішення. Соціальна політика, спрямована на створення умов для реалізації соціального потенціалу людини. Соціальна політика як чинник розвитку суспільних соціальних відносин. Соціальна політика спрямована на формування соціальної безпеки людини і суспільства. Вплив глобалізації на формування соціальної політики. Загальні тенденції розвитку соціальної політики європейських держав.	1	13
1.3	Визначення та зміст гуманітарної політики. Принципи гуманітарної політики. Гуманітарна сфера та її складові. Особливості розвитку гуманітарної сфери в Україні. Гуманітарна сфера та міжнародне право. Гуманітарна сфера як ресурс суспільного розвитку. Передумови і ресурси гуманітарного розвитку. Суспільна свідомість. Духовне виробництво. Духовна культура. Стратегічна мета розвитку гуманітарної сфери України. Позитивні і негативні тенденції розвитку гуманітарної сфери	1	13
	Усього за модулем №1	3	39
	Усього за навчальною дисципліною	3	39

2.4. Самостійна (індивідуальна) робота слухача, її зміст та обсяг

№ за пор.	Зміст самостійної роботи слухача	Обсяг СРС (годин)
2 семестр		
1.	Опрацювання лекційного матеріалу	30
2.	Підготовка до практичних занять	39
3.	Виконання індивідуальної залікової роботи	8
4.	Підготовка до модульної контрольної роботи	3
Усього за навчальною дисципліною		80

2.5. Індивідуальна залікова робота

Індивідуальна залікова робота для проміжного контролю знань виконують слухачі магістратури спеціальності «Публічне управління та адміністрування» відповідно до навчального плану у другому семестрі, відповідно до затверджених в установленому порядку методичних рекомендацій, з метою закріплення та поглиблення теоретичних знань та вмінь слухачів при виконанні науково-дослідної роботи

Метою виконання індивідуальної залікової роботи є закріплення і систематизація отриманих знань у процесі самостійної підготовки у міжсесійний період.

Слухач магістратури повинен:

- прослухати курс лекцій, вивчити теоретичний матеріал;
- ознайомитись з нормативно-правовою базою, науково-монографічною літературою, підручниками, посібниками, вивчити практику організації діяльності державних службовців в контексті реалізації соціальної та гуманітарної політик;
- виконати в міжсесійний період отримане індивідуальної залікової роботи, подати його у встановлений термін для перевірки і захистити у викладача на консультації.

Індивідуальна залікова робота для проміжного контролю знань містить теоретичні питання, які включають всі теми відповідно до розробленої програми дисципліни. Варіанти теоретичних завдань задаються викладачем.

Для висвітлення теоретичних завдань слухачі магістратури повинні використовувати законодавчі акти, науково-методичні матеріали, науково-монографічну літературу, публікації статистики, аналітичну інформацію органів управління.

Індивідуальна залікова робота є складовою модулю №1 «Соціальна та гуманітарна політики». Час, потрібний для виконання домашнього завдання, складає 8 годин самостійної роботи. Виконання, оформлення та захист індивідуальної залікової роботи здійснюється слухачем в індивідуальному порядку відповідно до методичних рекомендацій.

2.6. Орієнтовні теми індивідуальної залікової роботи

- 2.6.1. Основоположні ідеї програми Цілей розвитку тисячоліття для України на 2000-2015 роки.
- 2.6.2. Сутність та зміст концепції Глобальних цілей сталого розвитку на 2016-2030 роки.
- 2.6.3. Реформування системи оплати праці в Україні.
- 2.6.4. Сучасні підходи до пільгового забезпечення в Україні.
- 2.6.5. Стимулювання попиту на робочу силу в Україні.
- 2.6.6. Оптимізація та підвищення ефективності системи соціального страхування в Україні.
- 2.6.7. Комплексне обслуговування та підтримка людей з інвалідністю/ осіб літнього віку/ осіб, які опинилися у скрутних життєвих обставинах в Україні.
- 2.6.8. Децентралізація соціальних послуг в Україні.
- 2.6.9. Пріоритетні напрями забезпечення соціального захисту внутрішньо переміщених осіб в Україні.
- 2.6.10. Підтримка та допомога держави для учасників АТО в Україні
- 2.6.11. Загальна характеристика сучасного стану й особливостей нормативно-правового забезпечення гуманітарної політики в Україні.
- 2.6.12. Тенденції, суперечності та результати формування нормативно-правової бази розвитку українського суспільства в розрізі однієї гуманітарних галузей (культура; освіта і наука; охорона здоров'я, мова; інформація тощо).
- 2.6.13. Загальнонаціональні пріоритети та регіональні особливості гуманітарної політики в Україні.
- 2.6.14. Міжнародний досвід нормативно-правового забезпечення гуманітарної політики та можливості використання його елементів в Україні.
- 2.6.15. Сутність, зміст та структура єдиного гуманітарного простору держави.
- 2.6.16. Пріоритетні напрями публічної політики щодо формування єдиного гуманітарного простору.
- 2.6.17. Функції сфери охорони здоров'я в контексті розвитку єдиного гуманітарного простору держави в Україні.
- 2.6.18. Функції сфери культури в контексті розвитку єдиного гуманітарного простору держави в Україні.
- 2.6.19. Функції сфери масової комунікації в контексті розвитку єдиного гуманітарного простору держави в Україні.
- 2.6.20. Будь-які інші теми, самостійно запропоновані слухачем та безпосередньо пов'язані з тематикою соціальної та гуманітарної політики української держави.

3. НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ З ДИСЦИПЛІНИ

3.1. Методи навчання

Методами навчання дисципліни «Соціальна та гуманітарна політика» є способи спільної діяльності й спілкування викладача і слухачів. Залежно від джерела знань, під час навчальних занять, як практичних, так і лекційних, використовуються наступні методи навчання:

- словесні (пояснення, бесіда, дискусія, діалог);
- наочні (демонстрація, ілюстрація);
- практичні (рішення задач, ділові ігри).

Також для активізації навчально-пізнавальної діяльності слухачів під час вивчення даної навчальної дисципліни використовуються такі навчальні технології як робота в малих групах, кейси, семінар-дискусія тощо.

3.2. Тестові завдання до модульної контрольної роботи

3.2.1. Показники та індикатори стабільного людського розвитку.

Який з показників входить до обрахування Індексу людського розвитку:

мінімальна заробітна плата 0

мінімальний споживчий бюджет 0

ВВП на душу населення 1

бюджетні видатки у вигляді трансфертів, дотацій, субвенцій 0

Для розвинутих країн характерним у відтворенні населення є:

високий рівень смертності 0

високий рівень народжуваності 0

низький рівень народжуваності 1

низький рівень смертності 1

Для України характерним у відтворенні населення є: 0

низький рівень народжуваності 1

високий рівень народжуваності 0

низький рівень смертності 0

високий рівень смертності 1

Який з показників входить до обрахування Індексу людського розвитку:

мінімальна заробітна плата 0

мінімальний споживчий бюджет 0

середня очікувана тривалість життя 1

бюджетні видатку у вигляді трансфертів, дотацій, субвенцій 0

Який з показників входить до обрахування Індексу людського розвитку:

мінімальна заробітна плата 0

мінімальний споживчий бюджет 0

грамотність дорослого населення 1

бюджетні видатку у вигляді трансфертів, дотацій, субвенцій 0

Значення Індексу людського розвитку для України

низький	0
середній	1
високий	0

Грамотність дорослого населення в Україні

77 %	0
88 %	0
99 %	1

Негативний коефіцієнт депопуляції це:

перевищення народжуваності над смертністю	0
перевищення смертності над народжуваністю	1

Середня очікувана тривалість життя населення України

55 - 60 років	0
60 - 65 років	0
65 - 70 років	1

ВВП/душу населення в Україні знаходиться в інтервалі

(3 - 5) тис.\$	0
(5 - 10) тис.\$	1
(10 - 15) тис.\$	0

3.2.2.Особливості соціально- економічного стану суспільства на пострадянському просторі

Основні ресурсні сфери суспільства

парламент	0
кабінет міністрів	0
держава	1
ринок	1
громадянське суспільство	1

Головним інструментом держави є:

Законодавство	0
гроші	0
влада	1
власність	0

Головним інструментом ринку є:

попит-пропозиція	0
гроші	1
конкуренція	0
власність	0

Головним інструментом суспільства є:

гроші	0
солідарність	1
ринок	0
власність	0

Передача ментальних традицій у суспільстві відбувається :

архетипами 1
генотипами 0
законами 0

Головні фізіологічні інстинкти людини закладені у:

верхньому культурному шарі підсвідомості 0
середньому культурному шарі підсвідомості 0
нижньому культурному шарі підсвідомості 1

Головні традиції суспільства закладені у:

верхньому культурному шарі підсвідомості 0
середньому культурному шарі підсвідомості 1
нижньому культурному шарі підсвідомості 0

3.2.3. Сучасні погляди на процес соціально-економічної трансформації суспільства.

Утилітарний підхід в системі соціально-економічного управління визначає домінуючу роль :

"видимої" руки (держава) 1
"невидимої" руки (ринок) 0
взаємодію вказаних сфер 0

Ліберальний підхід в системі соціально-економічного управління визначає домінуючу роль :

"видимої" руки (держава) 0
"невидимої" руки (ринок) 1
взаємодію вказаних сфер 1

Лібертальний підхід в системі соціально-економічного управління визначає домінуючу роль :

видимої" руки (держава) 0
"невидимої" руки (ринок) 0
взаємодію вказаних сфер 1

3.2.4. Зміна суспільних відносин в системі: держава – суспільство – особистість

Національний капітал суспільства складається з:

іноземного капіталу 0
фізичного капіталу 1
внутрішнього капіталу 0
соціального капіталу 1
природного капіталу 1

Соціальний капітал суспільства визначається:

геополітичним становищем держави 0
вартістю робочої сили 0
рівнем людських досягнень 1
синергетичним ефектом взаємодії особистостей 1

Державний патерналізм є характерним:

для планової централізованої економіки 1
для ринкової економіки 0
для соціально орієнтованої ринкової економіки 0

Патерналізм в свідомості суспільства це:

домінування прав та обов'язків держави над правами та обов'язками особистості 1
домінування прав та обов'язків особистості над правами та обов'язками держави 0
спільне дотримання прав та обов'язків держави та особистості 0
повністю незалежний статус особистості від держави 0

Принцип субсидіарної відповідальності зумовлює:

делегування деяких повноважень держави на нижчі рівні влади 0
деконцентрацію владних повноважень 0
передачу завдань та ресурсів на більш високі рівні влади 1
децентралізацію органів влади 0
перерозподіл відповідальності усередині родини 0

Характер відносин в системі "держава - особистість" на основі "патерналістичного" підходу:

об'єктно – об'єктні 0
об'єктно – суб'єктні 0
суб'єктно – об'єктні 0
суб'єктно – суб'єктні 1

Характер відносини в системі "держава - особистість" на основі "партнерського" підходу:

об'єктно – об'єктні 0;
об'єктно – суб'єктні 0;
суб'єктно – об'єктні 0;
суб'єктно – суб'єктні 1.

3.2.5. Соціально - класова структура суспільства

Середній клас у соціальній структурі розвинутих країн становить:

80% 1
40% 0
60% 0

Основою стабільності та заможності сучасного постіндустріального суспільства є:

робочий клас 0
вищий клас 0
середній клас 1
нижчий клас 0
еліта суспільства 0

Оптимальне відсоткове співвідношення вищого, середнього та нижчого класів у розвинутому суспільстві розподіляється відповідно:

33% – 33% – 33% 0
5% – 85% – 10% 1
20% – 40% – 40% 1

Типовими ознаками капіталістичної соціально-економічної системи є:

низький рівень диференціації доходів 0
високий рівень диференціації доходів 1
середній рівень диференціації доходів 0
політичні ціннісні підстави 0
економічні ціннісні підстави 1

Типовими ознаками соціалістичної соціально-економічної системи є:

низький рівень диференціації доходів	1
високий рівень диференціації доходів	0
середній рівень диференціації доходів	0
політичні ціннісні підстави	1
економічні ціннісні підстави	0

Типовими характеристиками постіндустріальної соціально-економічної класової системи є :

низький рівень диференціації доходів	0
високий рівень диференціації доходів	0
середній рівень диференціації доходів	1
людські ціннісні підстави	1
економічні ціннісні підстави	0

У постіндустріальному суспільстві стратифікаційно-класова система має своїм головним підґрунтям:

а) культурологічну підставу	0
б) соціальну підставу	0
в) людську підставу	1
г) політичну підставу	0

Система "державного соціалізму" заснована на:

економічних цінностях	0
політичних цінностях	1
цінностях людини	0
соціальних цінностях	0

Соціальний статус родини в постіндустріальному суспільстві головним чином визначається:

власністю	0
розміром державної соціальної допомоги	0
професією	1
капіталом	0

*Який з показників **не** відноситься до схеми класових відносин Е. Райта:*

соціальні відносини контролю над грошовим капіталом	0
соціальні відносини контролю над фізичним капіталом	0
соціальні відносини контролю над політичною владою	1
соціальні відносини контролю над трудовим процесом	0

3.2.6. Сучасне визначення поняття "свобода"

В комунітарних суспільствах шкала свободи та рівності:

Свобода – максимальна	0
Рівність – мінімальна	0
Свобода – мінімальна	1
Рівність – максимальна	1

*В індивідуалістичних суспільствах **шкала** свободи та рівності:*

Свобода – максимальна	1
Рівність – мінімальна	1
Свобода – мінімальна	0
Рівність – максимальна	0

Сучасне європейське визначення свободи особистості тлумачиться як:

усвідомлена необхідність 0

рівність рівних 0

самообмеження індивідуальної свободи заради свободи інших 1

дозволено все, що не заборонено 0

Що є головним критерієм соціальної рівності?

централізований розподіл матеріальних благ за принципом “кожному — за потребою” 0

централізований розподіл матеріальних благ за принципом “кожному — за працею” 0

ліквідація приватної власності 0

рівність всіх перед законом 1

Економічну свободу особистості визначає:

політична свобода 0

власність 1

громадянські права 1

рівність стартових умов 0

Абсолютна свобода особистості може бути реалізована:

законодавчо 0

морально 0

матеріально 0

не може бути реалізована 1

Рівність особистостей може бути:

економічною 1

моральною 0

інтелектуальною 0

фізичною 0

Свободу особистості може обмежити:

громада 0

держава 1

керівник у сфері соціально-трудових відносин 0

Максимальна свобода особистості реалізується у державно-філософському вченні:

антиліберальний етатизм 0

ліберальний індивідуалізм 1

єврокомунізм 0

неоконсерватизм 0

Бідність включають до критеріїв відсутності свободи

ліберали 0

соціалісти 1

Поняття економічної свободи пов'язано з закріпленням за громадянином:

права голосу 0

права власності 1

права бути обраним 0

права на працю 1

Соціальна нерівність в розвинутому суспільстві є елементом :

конструктивної саморегуляції 1
деструктивної саморегуляції 0

Елітарний підхід до розподілу суспільних благ зумовлений:

правами 0
заслугами 1
обов'язками 0

Егалітарний підхід до розподілу суспільних благ зумовлений:

правами 1
заслугами 0
обов'язками 0

Примусову економічну рівність обумовлює:

рівність елітарна 0
рівність егалітарна 1

Ринкову економічну нерівність обумовлює:

нерівність елітарна 1
нерівність егалітарна 0

До фундаментальних принципів досягнення соціальної справедливості згідно з теорією Дж. Роулза належать:

принцип децентралізації 0
принцип демократизму 0
принцип розрізнення 1
принцип розподілу влад 0
принцип свободи 1

3.2.7. Соціальна держава

Класичним прикладом "ліберальної" соціальної держави є:

Україна 0
Швеція 0
США 1
Німеччина 0

Класичним прикладом "консервативної" соціальної держави є:

Україна 0
Швеція 0
США 0
Німеччина 1

Класичним прикладом "соціал-демократичної" соціальної держави є:

Україна 0
Швеція 1
США 0
Німеччина 0

"Консервативна" соціальна держава забезпечує фінансування соціальних програм для працездатного населення в основному за рахунок коштів:

державного бюджету 0

страхових фондів 1
профспілкових внесків 0
благодійних внесків 0

"Соціал-демократична" соціальна держава забезпечує фінансування соціальних програм для працездатного населення в основному за рахунок коштів:

державного бюджету 1
страхових фондів 0
профспілкових внесків 0
благодійних внесків 0

"Ліберальна" соціальна держава забезпечує фінансування соціальних програм для працездатного населення в основному за рахунок коштів:

державного бюджету по мінімальним стандартам 1
державного бюджету по максимальним стандартам 0
профспілкових внесків 0
благодійних внесків 0

Соціальна сфера є надбудовою над ринковим господарством:

у Швеції 1
у Німеччині 0

Соціальна сфера є частиною ринкової економіки

у Швеції 0
у Німеччині 1

"Беверіджська" модель соціальної політики включає в себе:

консервативну 0
ліберальну 0
соціал-демократичну 1
католицьку 1

"Бісмаркова" модель соціальної політики включає в себе:

консервативну 1
ліберальну 0
соціал-демократичну 0
католицьку 1

"Бісмаркова" модель передбачає:

зв'язок між рівнем соціального захисту та тривалістю професійної діяльності 1
зв'язок між рівнем доходів та тривалістю професійної діяльності 0
зв'язок між рівнем видатків державного бюджету та тривалістю професійної діяльності 0
зв'язок між рівнем освіти та тривалістю професійної діяльності 0

"Беверіджська" модель соціальної політики встановлює:

а) право на максимальну захищеність відносно соціальних ризиків 1
б) право на мінімальну захищеність відносно соціальних ризиків 0
в) право на вільний вибір рівня пенсійного забезпечення 0
г) право обирати та бути обраним 0

До принципів "соціал-демократичної" моделі соціальної політики належить:

розподіл витрат на внески між робітниками та працедавцями 0
залежність розмірів страхових внесків від заробітку, а не ризику 0
публічно-правова форма організації страхування 0
принцип національної солідарності "Ті, хто отримує багато діляться з тими, хто отримує мало" 1

До принципів "консервативної" моделі соціальної політики відноситься:

розподіл витрат на внески між робітниками та працедавцями 1
залежність розмірів страхових внесків від заробітку, а не ризику 1
публічно-правова форма організації страхування 1
принцип національної солідарності "Ті, хто отримує багато діляться з тими, хто отримує мало" 0

3.2.8. Соціальна політика, як вид практичної діяльності

Соціальна політика це:

система управлінських, регулятивних, організаційних, саморегулятивних дій суб'єктів з метою задоволення соціальних потреб та інтересів людини, соціальних груп та суспільства в цілому 1
створення системі соціальної безпеки, направленої на підтримку найбільш незахищених верств населення з метою запобігання бідності в країні 0

Метою соціальної політики є

створення умов для розвитку та оптимального функціонування соціальних відносин, всебічного розкриття творчого соціального потенціалу людини, особистості, її сутнісних сил 1
забезпечення чіткого функціонування всієї системи соціально-політичних інститутів - суб'єктів політики. 0

Головним завданням соціальної політики є:

створення умов для розвитку та оптимального функціонування соціальних відносин, всебічного розкриття творчого соціального потенціалу людини, особистості, її сутнісних сил 0
забезпечення чіткого функціонування всієї системи соціально-політичних інститутів - суб'єктів політики 1

Які суб'єкти соціальної політики найменше всього представлені в існуючих державних соціальних програмах:

органи державної виконавчої влади 0
органи місцевого самоврядування 0
громадські організації 1

Яка інституційна форма здійснення соціальної політики є основною?

державна 1
міністерство праці і соціальної політики 0
громадські організації 0

До фінансових інструментів соціальної політики належить:

громадянська просвіта 0
моніторинг 0
право та законодавство 1
інформація 0

До фінансових інструментів соціальної політики належать:

трансферти 1
субсидії 1

субвенції 1
експлікації 0
консультації 0

До нефінансових інструментів соціальної політики відноситься:

оподаткування 0
консультації 1
трансферти 0
ваучери 0
соціальне партнерство 1

Активна соціальна політика направлена на:

подолання бідності 0
зростання доходів населення 1
підвищення видатків бюджету на соціальний захист 0

До суб'єктів соціальної політики відносяться:

політичні партії 1
громадські організації 1
органи державної виконавчої влади 1

Людина є головним:

Суб'єктом соціальної політики 1
Об'єктом соціальної політики 1
Інструментом соціальної політики 0

Завдання соціальної політики реалізуються у послідовності:

індивід - ринок - держава 1
держава - індивід - ринок 0
ринок - держава - індивід 0

Головним координуючим суб'єктом соціальної політики є:

Держава 1
громадянське суспільство 0
політичні партії 0
президент держави 0

Сферою реалізації соціальної політики є наступні складові:

колективні цілі суспільства 1
суб'єкти 0
соціальні програми 1
об'єкти 1
інструменти реалізації 0

3.2.9. Соціальний захист

До функцій соціального захисту відносяться:

реабілітаційна 1
превентивна 1
інституційного забезпечення 0

В Україні діє накопичувальна система пенсійного забезпечення.

ні 1

так 0

Орієнтація населення на самозайнятість зростає:

під час економічного поживавлення 0

під час економічної кризи 1

під час пандемії та локдауну 1

Базовий державний соціальний стандарт в Україні – це:

вартісна величина прожиткового мінімуму 0

мінімальна заробітна плата 1

прожитковий мінімум 0

Кошти соціального страхування нагромаджуються:

у цільових небюджетних фондах 1

у межах державного і місцевого бюджетів 0

Рівні пенсійного забезпечення включають:

загальнонаціональний 0

солідарний 1

накопичувальний 1

обов'язковий 0

добровільний 1

Обов'язкові види соціального страхування в Україні включають:

на випадок безробіття 1

за віком 1

від нещасних випадків на виробництві 1

загальному захворюванню 1

по догляду за дитиною 0

Поняття соціального ризику пов'язане з:

ризиком втрати дивідендів 1

ризиком втрати громадянства 0

ризиком втрати частини власності 0

ризиком втрати можливості матеріального забезпечення себе та сім'ї 1

Конституція України гарантує право на соціальний захист через:

соціальну роботу 0

соціальне страхування 1

соціальну допомогу 0

В Україні пенсію отримують тільки ті особи, які мають трудовий стаж.

ні 1

так 0

Соціальна допомога може призначатись:

тільки особам, які мають трудовий стаж 0

тільки особам, які не мають трудового стажу 0

особам, незалежно від трудового стажу 1

Основним законом пенсійної реформи в Україні є:

“Про недержавне пенсійне забезпечення”

0

“Про пенсійне забезпечення”

0

“Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”

1

Основою соціально-трудоових відносин є:

ринок праці 1

безпека праці 0

оплата праці 0

Внески до цільових страхових фондів сплачують:

роботодавці та працівники 1

тільки працівники 0

працівники і держава 0

роботодавці та держава 0

тільки роботодавці 0

Фонди соціального страхування створюються за рахунок внесків:

роботодавців 1

застрахованих осіб 1

держави 0

благодійних фондів 0

професійних спілок 0

Соціальне страхування формується на засадах взаємозалежності:

внесків і обсягів соціальних виплат 1

обсягів соціальних виплат і трудового стажу 0

обсягів соціальних виплат і характером трудової діяльності 0

обсягів соціальних виплат і середньої заробітної плати у відповідної галузі 0

Розмір компенсації у разі настання страхового випадку головним чином залежить від:

внесків 1

трудоового стажу 0

характеру трудової діяльності 0

середньої заробітної плати у відповідної галузі 0

Чи включаються кошти цільових страхових фондів до складу Державного бюджету?

так 0

ні 1

Фінансування ризиків від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання базується на страхових внесках :

застрахованих осіб 0

держави 0

працедадців 1

професійних спілок 0

3.3. Рекомендована література

Базова література

3.3.1 Соціальна і гуманітарна політика: підручник [автор. кол.: В.П.Трощинський, В.А.Скуратівський, М.В.Кравченко та ін.]; за заг. ред. Ю.В.Ковбасюка, В.П.Трощинського. Київ: Вид-во НАДУ, 2016. 792 с.

3.3.2 Стан та перспективи впровадження реформ у соціогуманітарній сфері // Інституціоналізація публічного управління в Україні: наук.-анал.доп. / за заг. ред. М.М.Білінської, О.М.Петроє. Київ: НАДУ, 2019. С. 129-133.

3.3.3 Передумови і напрями модернізації управлінських підходів до розвитку соціогуманітарної сфери / В. П. Трощинський, В. А. Скуратівський та ін.// Реформа системи державного управління та місцевого самоврядування в Україні: стан, виклики, перспективи здійснення : наук. доп. / авт. кол. ; за заг. ред. В. С. Куйбіди. Київ : НАДУ, 2018. 180 с.

3.3.4 Соціогуманітарні чинники інтеграції та консолідації українського суспільства: Аналіт. доп. / авт. кол. : Трощинський В.П., Скуратівський В.А., Петроє О.М. та ін. Київ : НАДУ, 2018. 160 с.

3.3.5 Іванова О. Л. Соціальна політика: теоретичні аспекти. Київ: Видавничий дім «КМ Академія», 2003. 107 с.

3.3.6 Деріга В.В. Соціальна і гуманітарна політика: навчальний посібник. Миколаїв: Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2012. 178 с.

3.3.7 Євдокимова І.А. Соціальна політика: навчальний посібник. Харків: Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна, 2015. 184 с.

3.3.8 Кривоконь Н. І. Проблеми соціальної роботи та соціальної політики в Україні: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.; Черніг. держ. технол. ун-т. Чернігів : ЧДТУ, 2012. 319 с.

3.3.9 Державна політика в соціогуманітарній сфері. підручник/ [авт. кол. В.А.Скуратівський, П.Трощинський, П.К.Ситник та ін.]; за заг. ред. В.А.Скуратівського, В.П.Трощинського. Київ : Вид-во НАДУ, 2010. 284 с.

3.3.10 Державна служба: навчальний посібник. [кол. авт.; за ред. проф. С. М. Серьогіна]. К.: ТОВ «СІК ГРУП Україна», 2012. – 526 с

Допоміжна література

3.3.11 Скуратівський В., Трощинський В., Чукут С. Гуманітарна політика в Україні: Навч. посіб. Київ: Вид-во “Міленіум”, 2002. 262 с.

3.3.12 Соціальна політика та економічна безпека : збірник наукових праць. [О. М. Головінов, М. Є. Горожанкіна, Л. А. Дмитриченко та ін.] ; Під. заг. ред.: Є. І. Крихтін ; Донец. держ. ун-т економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського. Донецьк : Каштан, 2004. 335 с.

3.3.13 Гуманітарна політика Української Держави в новітній період: [монографія] / за ред. С.І. Здіорука. Київ: НІСД, 2006. 403 с.

3.3.14 Реформування соціальної політики в Україні: проблеми та перспективи : навч.-наук. вид. / авт. кол. : В. А. Скуратівський, В. П. Трощинський, П. К. Ситник та ін. ; за заг. ред.В. А. Скуратівського, В. П. Трощинського. Київ; Львів : НАДУ, 2012. 368 с.

Інформаційні ресурси в інтернеті:

3.3.15 Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року. *Офіційний веб-портал Верховної Ради України.* URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.

3.3.16 Про державну службу: Закон України від 15 грудня 2015 року № 889-VIII. *Офіційний веб-портал Верховної Ради України.* URL : <http://zakon.rada.gov.ua>.

3.3.17 Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21.05.1997 № 280/97-ВР. *Офіційний веб-портал Верховної Ради України.* URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>.

3.3.18 Про службу в органах місцевого самоврядування : Закон України від 7 червня 2001 року № 2493-III. *Офіційний веб-портал Верховної Ради України.* URL : <http://zakon.rada.gov.ua>.

3.3.19 Про соціальні послуги: Закон України від 19.06.2003 № 966-IV. *Офіційний веб-портал Верховної Ради України.* URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/966-15>.

3.3.20 Офіційний веб-сайт Державної служби статистики України. URL : <http://www.ukrstat.gov.ua/>

3.3.21 Офіційний веб-сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі України. URL : <http://www.me.gov.ua/?lang=uk-UA>

3.3.22 Офіційний веб-сайт Міністерства соціальної політики України . URL : <https://www.msp.gov.ua/>

3.3.23 Офіційний веб-сайт Пенсійного фонду України. URL : <https://www.pfu.gov.ua/>

4. РЕЙТИНГОВА СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ НАБУТИХ ЗНАНЬ ТА ВМІНЬ

4.1. Методи контролю та схема нарахування балів

Оцінювання окремих видів виконаної слухачом навчальної роботи здійснюється в балах відповідно до табл. 4.1.

Таблиця 4.1

1 семестр		Мах кількість балів
Модуль №1		
Вид навчальної роботи	Мах кількість балів	
Виконання та захист індивідуальної залікової роботи	20	
Участь в роботі під час практичних занять (відповіді на питання, участь в обговоренні, експрес-опитування (з урахуванням виконання завдань, отриманих під час настановної сесії) (10 балів*2)	20	
Виконання тестового завдань до практичного заняття	20	
Для допуску до виконання модульної контрольної роботи №1 слухач має набрати не менше 36 балів		
Виконання модульної контрольної роботи №1	28	
Усього за модулем №1	88	
Семестровий диференційований залік		12
Усього за дисципліною		100

4.2. Виконані види навчальної роботи зараховуються слухачу, якщо він отримав за них позитивну рейтингову оцінку (табл. 4.2).

Таблиця 4.2

Відповідність рейтингових оцінок за окремі види навчальної роботи
в балах оцінкам за національною шкалою

Рейтингова оцінка в балах				Оцінка за національною шкалою
Виконання та захист домашньої роботи	Участь в роботі під час практичних занять	Виконання тестового завдання до практичного заняття	Виконання модульної роботи	
18-20	9-10	18-20	26-28	Відмінно
15-17	8	15-17	21-25	Добре
12-14	6-7	12-14	17-20	Задовільно
менше 12	менше 6	менше 12	менше 17	Незадовільно

4.3. Сума рейтингових оцінок, отриманих слухачом за окремі види виконаної навчальної роботи, становить поточну модульну рейтингову оцінку, яка заноситься до відомості модульного контролю.

4.4. Сума поточної та контрольної модульних рейтингових оцінок становить підсумкову модульну рейтингову оцінку (табл.4.3), яка в балах та за національною шкалою заноситься до відомості модульного контролю.

Таблиця 4.3

Відповідність підсумкових модульних рейтингових оцінок
в балах оцінкам за національною шкалою

Модуль №1	Оцінка за національною шкалою
79 - 88	Відмінно
66 - 78	Добре
53 - 65	Задовільно
Менше 53	Незадовільно

4.5. Підсумкова модульна рейтингова оцінка у балах становить підсумкову семестрову модульну рейтингову оцінку, яка перераховується в оцінку за національною шкалою (табл. 4.4).

Таблиця 4.4

Відповідність підсумкової семестрової модульної
рейтингової оцінки в балах оцінкам за
національною шкалою

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою
79 - 88	Відмінно
66 - 78	Добре
53 - 65	Задовільно
менше 53	Незадовільно

Таблиця 4.5

Відповідність залікової
рейтингової оцінки в балах оцінці
за національною шкалою

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою
12	Відмінно
10	Добре
8	Задовільно
-	-

4.6. Сума підсумкової семестрової модульної та залікової (табл. 4.5) рейтингових оцінок у балах становить підсумкову семестрову рейтингову оцінку, яка перераховується в оцінки за національною шкалою та шкалою ECTS (табл. 4.6).

Таблиця

4.6 Відповідність підсумкової семестрової рейтингової оцінки в балах
оцінці за національною шкалою та шкалою ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Відмінно (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок)
82-89	Добре	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
75-81		C	Добре (в загальному вірне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)

67-74	Задовільно	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
60-66		E	Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
35-59	Незадовільно	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
1-34		F	Незадовільно (з обов'язковим повторним курсом)

4.7. Підсумкова семестрова рейтингова оцінка в балах, за національною шкалою та шкалою ECTS заноситься до заліково-екзаменаційної відомості, навчальної картки та залікової книжки слухача.

4.8. Підсумкова семестрова рейтингова оцінка заноситься до залікової книжки та навчальної картки слухача, наприклад, так: **92/Відм./A**, **87/Добре/B**, **79/Добре/C**, **68/Задов./D**, **65/Задов./E** тощо.

4.9. Підсумкова рейтингова оцінка з дисципліни дорівнює підсумковій семестровій рейтинговій оцінці. Зазначена підсумкова рейтингова оцінка з дисципліни заноситься до Додатку до диплома.

(Ф 03.02 – 01)

АРКУШ ПОШИРЕННЯ ДОКУМЕНТА

№ прим.	Куди передано (підрозділ)	Дата видачі	П.І.Б. отримувача	Підпис отримувача	Примітки

(Ф 03.02 – 02)

АРКУШ ОЗНАЙОМЛЕННЯ З ДОКУМЕНТОМ

№ пор.	Прізвище ім'я по-батькові	Підпис ознайомленої особи	Дата ознайомлення	Примітки

(Ф 03.02 – 04)

АРКУШ РЕЄСТРАЦІЇ РЕВІЗІЇ

№ пор.	Прізвище ім'я по-батькові	Дата ревізії	Підпис	Висновок щодо адекватності

(Ф 03.02 – 03)

АРКУШ ОБЛІКУ ЗМІН

№ змін	№ листа (сторінки)				Підпис особи, яка внесла	Дата внесення зміни	Дата введення зміни
	Зміненого	Заміненого	Нового	Анульованого			

(Ф 03.02 – 32)

УЗГОДЖЕННЯ ЗМІН

	Підпис	Ініціали, прізвище	Посада	Дата
Розробник				
Узгоджено				
Узгоджено				
Узгоджено				